

Avtor: Jan Erik Sigdell

KAKO JE V RESNICI NASTAL SVET

Pred 3-6 tisoč leti je v Mezopotamiji cvetelo mesto Ur, bilo je center sumerske kulture. Iz tega mesta so prišli Hebrejci, ki jih je Jahve popeljal v deželo Kanaan (1 Mz 11,28-31), kjer so ohranili mezopotamsko znanje. Kasneje jih je lakota gnala naprej v Egipt (1 Mz 12,10). V Egiptu so s Hebrejci sčasoma začeli ravnati kot z drugorazrednimi ljudmi in Jahve je stisko Hebrejcev izkoristil tako, da jih veliko kasneje "odrešilno" odpeljal nazaj v Kanaan. Ko so po zelo dolgem potovanju prišli tja, so na svoje razočaranje videli, da dežela, ki jim jo je Jahve obljubil, ni bila naseljena. V mestih so živeli ljudje. Jahve je Hebrejcem preko Mojzesa sporočil, da morajo vse te ljudi pobiti in ne smejo prizanesti niti ženski, otroku niti starcu (sem in tja so kot vojni plen pustili živeti kakšno devico, verjetno zaradi seksualnih uslug). To je bil prvi veliki holokavst in v Svetem pismu je izčrpno opisan v knjigah Jozue in Sodniki ter v 5. Mojzesovi knjigi. V slednji Jahve Hebrejcem pred tem genocidom obljubi naslednje: *"Ko te torej GOSPOD, Bog tvoj, pripelje v deželo, ki je zanj prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da ti jo da: velika in lepa mesta, ki jih nisi zidal, in hiše, vsega dobrega polne, ki jih nisi napolnil, in izkopane vodnjake, ki jih nisi izkopal, vinograde in oljkova drevesa, ki jih nisi zasadil, in ko boš od tega jedel in se nasitil..."* (5 Mz 6,10-11). Tako so Hebrejci na Jahvejev ukaz uničili svoje lastne prednike z izgovorom, da so grešniki. A njihov edini "greh" je bil ta, da so ohranili starodavno mezopotamsko znanje o izvoru takratnega človeštva, ki nam ga je Jahve hotel zamolčati. To je bilo neke vrste etnično čiščenje.

Res neverjetno je, da ljudje, ki se imajo za Kristjane, te krvave odlomke iz Svetega pisma enostavno spregledajo ali pa si zatiskajo oči, da teh grozot ne opazijo. Ta krvoločni "Bog" nikakor ne more biti pravi prastvarnik, od katerega pričakujemo ljubezen, odrešenje in zaščito!

Prvi Kristjani so bili gnostični kristjani in njihov svetovni nazor je bil drugačen od nazora cerkvenega krščanstva. Praskrščanstvo je obstajalo že pred Pavlom in je vzniknilo iz ožjega kroga Jezusovih zaupnikov. Da sta bila okoli Jezusa dva kroga ljudi, je očitno: širši krog ljudi, ki jim je Jezus javno govoril, ter ožji krog njegovih učencev in zaupnikov. V ožjem krogu je Jezus najverjetneje učil o nekaterih stvareh, o katerih ni javno govoril. O tem priča njegova izjava: "Se veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi" (Jn 16,12). Česar Jezus širši množici ni povedal, je nedvomno razkril svojim ožjim zaupnikom in na tem učenju sloni gnostično krščanstvo.

V Jn 8,31-47 izreče Jezus besede, ki so sporne. Razumemo jih lahko tako, da je ljudem, ki jim je govoril, poskušal pojasniti, da Jahve ni njegov "Oče", temveč "bog" nižjega ranga. Tisti, ki ga imenuje "Oče", je najvišji Bog, prastvarnik, ki so ga v predizraelskih časih imenovali El Elyon. El Elyon, ki so ga častili v Kanaanu, je imel 70 sinov in eden izmed njih je bil Jahve (ki je poleg tega imel soprogo Asherah, ki je v hebrejskem Svetem pismu omenjena, v prevodih pa ne več). To dejstvo se potrди tudi v zgodbi o stvarjenju sveta gnostičnih kristjanov in v arheoloških najdbah iz časa pred morilsko invazijo Hebrejcev. Na splošno je bilo na področju religiozno-zgodovinskih raziskovanj v zadnjih 50-ih letih veliko odkritje.

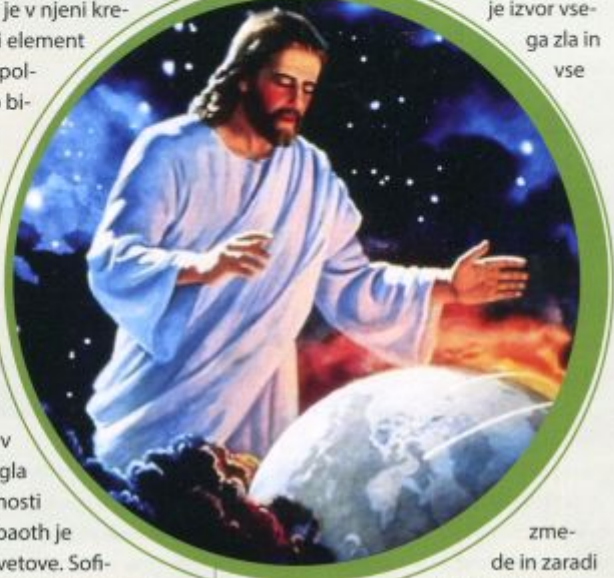
► "SIN KAOSA"

Opirajoč se na tekst *Janezov apokrifon*, se močno skrajšana gnostična zgodba o stvarjenju sveta glasi takole: Prvo bitje je nevidno, neimenovano, je neizmerna svetloba, je večno in je neuničljiv oče. Po lastni volji je iz sebe porajalo Barbelo (etimologija sporna, imenovana je tudi Pronoia ali "previdnost"), svoj ženski protipol, sebi enako svetlobo, prvo misel, porajajočo pramati stvarstva, Svetega duha. Iz iskric Prvega bitja se je iz Barbelo porajal androgeni avtogen ("tisti, ki se je rodil iz samega sebe"), ki ga imenujemo Kristus. Nato so iz Prvega bitja in Kristusa nastali štirje eoni svetlobe, da bi služili Kristusu.

Četrty eon je Eleleth in v njem je na robu popolnosti tudi Sofija.

Tako kot Prvo bitje je tudi Sofija ustvarila svojo lastno kreacijo. Poskusila je poustvariti Prvo bitje in je iz sebe porajala bitje, tako kot je Barbelo iz sebe porajala avtogena. Želela si je potomstva, vendar tega ni storila v dogovoru s Prvim bitjem. In zato je v njeni kreaciji manjkal moški element in iz te njene nepopolnosti se je porajalo bitje, podobno zmagju (ali kači) z levjim obrazom, ki ga je imenovala Jaldabaoth (verjetno iz hebr. *jalda bahut*, "sin kaosa"). Sofija je bila prestrašena in je Jaldabaotha najprej polna sramu skrila v oblak in ga nato vrgla iz božanske popolnosti (Pleroma). In Jaldabaoth je zbežal v spodnje svetove. Sofija po tem ni bila več deležna milosti Prvega bitja in je dobila ime Norea. Kasneje se je inkarnirala kot hči Adama in Eve. Sinova Kajin in Abel sta bila spočeta tako, da je Jaldabaoth posilil Evo. Šele Set je bil njun pravi sin. Jaldabaoth je ukradel moč svoji materi. A kljub temu je bil šibak, vendar tudi častihlepen in oblastijeljen. Iz sebe je porajal 12 entitet, arhontov, da bi vladali nižjim svetovom. Vzel jih je pod svoje okrilje in ustvaril je tudi 365 angelov pomočnikov. V svoji aroganci se je bahal pred arhonti: "Jaz sem Bog in razen mene ni nobenega drugega Boga!" Zato je dobil tudi ime Samael (slepi), ker ni hotel videti resnice. Poznan je tudi kot Saklas (norec): *saklas* je beseda, ki se včasih povezuje s satanom. V Jaldabaothovem svetu se je manifestirala grobosnovna materija. Jaldabaoth vlada temnim svetovom in jih osvetljuje z ukradeni Sofijino svetlobo. Zato ta svet ni niti svetel niti temen, temveč moten. Tisti, ki v njem živijo, so na to motno svetlobo navajeni in ne vedo, da obstaja svetloba, ki je svetlejša. Jaldabaoth je nato poskušal ponovno

prevzeti nadzor na esenco svetlobe. Po njegovi volji se je človek začel razplojevati in Jaldabaoth je upal, da bo ustvaril nova človeška telesa z navideznimi duhovnimi močmi. Te navidezne moči naj bi zapeljale človeško raso in jo puščale v nevednosti, da se bi mu človeška rasa podredila. To je izvor vsega zla in vse

zmede in zaradi tega ljudje umirajo, ne da bi našli resnico in ne da bi spoznali pravega Boga.

Kako pa so nastali nižji, temni svetovi? Origen (približno 185-254 po n. št.) je bil bližje gnostičnim kristjanom in je nastanek teh svetov opisal v svojem spisu *O principih* takole: "V začetku smo bili vsi v božanski svetlobi, tudi duše, ki so kasneje postale ljudje. Mnogi izmed nas so se sčasoma začeli dolgočasiti v svetlobi in so jo hoteli zapustiti, da bi si nabrali izkušnje, ki jih v svetlobi niso mogli dobiti. Bog je zato skrčil svojo svetlobo (kabalisti to krčenje Boga imenujejo Tzimtzum). Tako so izven njegove svetlobe nastali temni svetovi; bolj oddaljeni so bili, tem temnejši so bili, in vanje so se dolgočasene duše lahko odšle. Gnostični teksti o Jaldabaothu govorijo kot o "zmoti", napaki in stvarstvu. A težko si predstavljamo, da bi Bog stvarnik naredil napako, verjetno je za vsem tem neki namen: Bog je ustvaril entiteto, ki bo vladala v temnih svetovih in jih organizirala. Ta entiteta ne sme biti svetlobno bitje, ker bi potem v temo prišla svetloba in tema ne bi bila več tema. Tako je na-

Neznani svet

stala entiteta, v kateri je bila svetloba prikrita in ki se svoje svetlobe več ni spominjala. Takšna entiteta je lahko šla v temo."

In kdo je bil Jezus? Kristus je tako visoka entiteta in tako blizu Bogu, da se ne bi inkarnirala kot človek. Namesto tega nam je poslal glasnika Jeshuo (Jezusa). V gnostičnem spisu *Evangelij resnice* je zapisano, da se je "zmota" (glej zgoraj) razburjala zaradi tega, ker je Jezus med ljudmi razglašal "prepovedane" resnice in da je nato dala Jezusa pribiti na drevo (križ). Jahve je upal, da se bo za Jezusovim učenjem izgubila vsaka sled. A znotraj gnostičnega krščanstva je Jezusov nauk postajal vse močnejši, najverjetneje tudi zaradi Jezusovega žrtvovanja. Jahve je nato nezavedno vplival na rimskega cesarja Konstantina, da je leta 325 po n. št. sklical koncil v Niceji (danes Iznik v Turčiji). Na koncilu so bili navzoči tudi gnostični kristjani, ki jim Konstantin ni pustil do besede. Njihovi zahtevki in prošnje so neodprti zgoreli v plamenih. Po koncilu so gnostične kristjane razglasili za heretike in postopoma so začeli izginjati. Konstantin ni bil pravi kristjan, temveč oportunist, ki je v Cerkvi videl orodje za svojo posvetno moč.

Jezus pa je prinašal sporočilo, ki posvetni jahvejistični oblasti ni bilo po godu. Zato so Pavla kasneje pripravili do tega, da je Jezusovo sporočilo nadomestil s prilagojenim krščanstvom. In to krščanstvo je navidežno krščanstvo, ki globljih resnic gnostičnega krščanstva ne vsebuje. Na srečo so leta 1945 v Nag Hammadiju v Egiptu našli celotno knjižnico izgubljenih gnostičnih spisov, tako da je gnostični nauk danes spet dostopen.

► ZAPIS O STVARJENJU VESOLJA

O stvarjenju vesolja pa obstaja še več poročil. V Mezopotamiji, kjer je bilo mesto Ur, so na glinenih tablicah, popisanih s klinopisom, našli veliko tekstov, ki so bili uspešno dešifrirani šele po drugi polovici 19. stoletja. Tako je luč sveta ugledala zgodba o stvarjenju sveta, ki je zapisana v tekstu *Enuma Elish* (po prvih dveh besedah v tekstu, ki pomenita "ko se je zgoraj"). Mnogi mezopotamski

teksti so zelo očitno podobni Stari zavezi v Svetem pismu in govorijo o stvarjenju vesolja in ljudi ter na primer tudi o vesoljnem potopu. Današnji etnologi in jezikoslovci zato menijo, da so mezopotamski teksti predloga svetopisemskim tekstom. Teologi in rabini temu nasprotujejo, saj zanje ne sme obstajati nič starejšega kot je Sveto pismo, toda dokazi so resnično prepričljivi. Zato si tudi na vse pretege prizadevajo nekako pomesti te dokaze pod preprogo.

Tekst *Enuma Elish* pripoveduje o bogu stvarniku Apsu, ki je s Tiamat, svojim ženskim protipolom, ustvaril vesolje. Potegnemo lahko vzporednico med Apsu in Tiamat in ju primerjamo s Prvim bitjem in Barbelom v gnostičnih tekstih. K njima je kot tretji sodil tudi Apsujev "vezir" Mummu. Morda ga lahko primerjamo s Kristusom, vendar je o Mummu premalo znanega. Za lase privlečena interpretacija vodilnih mislecev z naših univerz, da je Apsu "sladkovodno morje" in Tiamat "slano morje" izhaja verjetno iz tega, da si nematerialnih svetov sploh ne morejo predstavljati, še manj pa, da bi v njih lahko obstajala bitja brez fizičnega telesa.

Ta trojica je torej ustvarila bogove, ki so naselili svetove v vesolju. Spisi omenjajo samo eno ustvarjeno božansko ljud-

stvo (nedvomno obstajajo tudi druga), ki so po njihovem najvišjem božanstvu Anu dobili ime Anunnaki (ali Anunna). Anunnaki so zanetili nemir v stvarstvu in je Apsu zato hotel svoje stvarstvo vrniti v prvotno stanje, kot da ga nikoli ne bi bilo, a Tiamat, ki je bila vendarle pramati tega ljudstva, je temu nasprotovala. Kasneje je kljub temu prišlo do boja med Annunakom Mardukom in Tiamat, v katerem je bila Tiamat ubita. Ubita naj bi bila tudi Apsu in Mummu, vendar ali lahko res ubijemo prabogove, prastvarnika in njegovo porajajočo Tiamat? Seveda ne, ker bi bilo tako uničeno celotno stvarstvo. Verjetno je bilo tako, da Anunnaki niso hoteli imeti nobene- ga opravka s prastvarnikoma, obrnili so jima hrbet in ju pred njunim ljudstvom razglasili za mrtva.

Anunnaki so nato na naši Zemlji "ustvarili" prve rase današnjih ljudi (pred njimi so bile seveda tudi druge). Na Zemljo so prišli po minerale, ki so jih želeli odpeljati na svoj planet Nibiru in so zato potrebovali delavce. Kaj pravzaprav pomeni 'stvarjenje'? Pomeni, da nekaj, kar prej ni obstajalo, nastane iz božanske prasvetlobe. Tega Anunnaki niso bili sposobni narediti, so pa v genetskih poskusih premešali svoje gene z geni zemeljskih oblik življenja. Najprej so nasta-

la neizoblikovana in pomanjkljiva bitja. Nato pa jim je v zadnjem poskusu končno uspelo in nastale so štiri moške in štiri ženske predloge današnjega človeštva. Anunnaki so bili takrat v Mezopotamiji in na današnjem bližnjem Vzhodu ter v mestu Ur.

► ENKI IN ENLIL

Dva najvišja Anunnaka na Zemlji sta bila Enki in Enlil. Še danes imata nevidni vpliv na dogajanje na Zemlji. Enki je prijatelj ljudi, Enlil pa jih zaničuje. Mnogo napisanega v mezopotamskih spisih govori v prid domnevi, da je Enlil tisti, ki ga imenujemo Jahve. Med drugim je hotel človeštvo zradirati z vesoljnim potopom, toda Enki je rešil nekaj ljudi, iz katerih se je razvilo novo človeštvo. Uspešno mu je s pomočjo Noeta, ki ga v Mezopotamiji imenujejo Ziusudra ali Utnapishtim.

In kdo je Alah? Je on nemara Jahve v novi preobleki? To vprašanje je postalo aktualno zaradi trenutnega dogajanja na našem planetu. Niti Jahve niti Alah nista imeni, temveč poimenovanji. Jahve se najpogosteje razlaga kot "on, ki je" in Alah pomeni preprosto "Bog" (al-Lah).

Omenimo še, da prvi stavek v Svetem pismu lahko razumemo tudi kot dokaz

za obstoj "Bogov" stvarnikov. Stavek se v hebrejščini glasi: *Bereshit bara Elohim vet ha shamajim vet ha aretz* in se prevaja kot "V začetku je Bog ustvaril nebesa in zemljo." Elohim je neizpodbitno množina besede Eloah = bog, kar naj bi pomenilo *Pluralis Majestatis*. Zato se ta beseda prevaja tudi kot "bogovi", vendar je to neustrezno, saj je glagol *bara* v ednini. Zato pa bi prvo besedo *bereshit* lahko prevedli drugače kot "Prvi". Tudi beseda *shamajim* ima množino. In tako dobimo naslednji (vendar ne pripoznan ...) prevod: "Prvi (prastvarnik) je ustvaril Bogove, nebeške svetove in Zemljo."

► RUDARJENJE ZA BOGOVE

V tistih časih so bili torej v Mezopotamiji in na današnjem bližnjem Vzhodu ter v mestu Ur Anunnaki. Imel sem možnost narediti regresijo ženski, ki je takrat živela v mestu Ur in je kot očitvidka pripovedovala o prisotnosti Anunnakov (in verjetno tudi o še neki drugi skupini Nezemljanov). Kaj je povedala, je strnjeno v nadaljevanju, v povzetku njene regresije. V oglatih oklepajih so navedena najpomembnejša vprašanja, ki sem jih regresiranki postavil ter moji komentarji.

Ženska se je podoživela kot moškega, ki je nesel olje in glinene tablice v skladišče. Tablic ni znal brati. Še enkrat se je moral vrniti po sadje, ki je bilo Velikim (Anunnakom) zelo dragoceno. "Vsi moramo na veliko slavlje, na katerem spet izbirajo ženske. Svojo ženo sem skril. Ženske morajo oditi po nekih stopnicah v eno od hiš. Eden izmed Velikih jih spremlja. Nato zagori veliki ogenj, slišijo se neobičajni in predirljivi zvoki 'Huiiii', zelo hrupno je."

"Veliki so zelo živčni, zelo nemirni, ker je nekaj narobe. Zberejo nas in nam nekaj govorijo, a ne odpirajo ust, sporazumevajo se telepatično. Potrebujejo našo pomoč, ker imajo težave. Pravijo, da jim dolgujemo, ker za nas skrbijo ... Vrniti se moram domov in zbrati moč, a oni nočejo z mano. Če ne bodo prišli, bodo kaznovani, jim povem in zato pridejo. Kdor je kaznovan, se nikoli več ne vrne."

"Čakamo na večer, ker mora biti luna v natančno določeni poziciji na nebu. Stopamo po zelo gladkih stopnicah, na vrhu stopnic je vse svetleče, vhod je kot polmesec. Spet se zasliši cviljenje, tisti predirljivi zvok. Vhod se zapre in v prostoru se vse zelo sveti. Sem vodja svoje skupine, vse nas je strah. Tukaj je vse zelo kovinsko, svetlika se kot srebro ... Tla začnejo vibrirati in polmesec se odpre. Veliki pravijo, da bomo zanje iz zemlje kopali rudo. Pokrajina, v katero pridemo, je zelo drugačna od naše. Vodijo nad do majhnih kvadratnih hišic. Nato nam dajo cepine zelo nenavadnih oblik in nas odpeljejo pod zemljo. Spuščamo se navzdol, zelo strmo je. Veliki nas razporedijo v skupine po tri. Z mano sta še dva moška in Veliki. Kopati moramo zla-

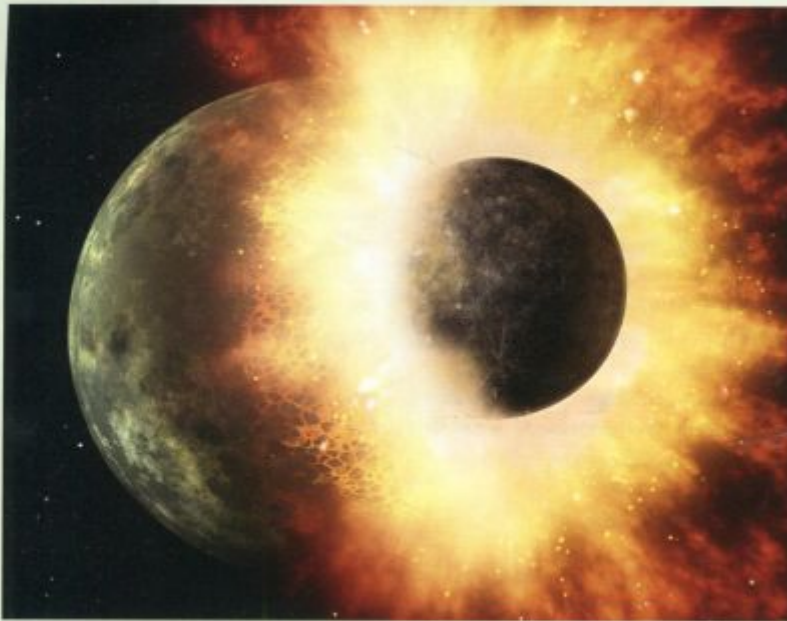

to, ki se blešči kot sonce."

[Komentar: Da je moral biti "mesec" na določeni poziciji, je verjetno pomenilo, da je bil to okrogel leteči predmet, ki se je ljudem od spodaj zdel kot mesec.]

"Mnogi med nami so že zboleli, slabotni so. Veliki jim dajo neko zdravilo, ki pa ne pomaga. Jemo čudno, neokusno hrano, ampak Veliki pravijo, da moramo jesti ... Zdaj sem tudi jaz zbolel, po vsem telesu imam mehurje in bule, zelo slaboten sem. Pod jezik mi nakapajo neke kapljice, po njih se počutim zelo lahkotno in spet lah-

Neznani svet

ko delam. Eden od Velikih je z mano in zdi se mi, da mi pomaga, ampak nisem prepričan. Na koncu vsi umremo."

[Duša je zapustila telo:] "Svoboden sem. Velikemu ni kaj dosti mar, da sem umrl. Zanje nismo pomembni. Ko umremo, nas pač več ni."

[Duša gleda nazaj na pravkar končano življenje:] "Nekateri izmed Velikih so zelo dobri do nas, pomagajo nam. In potem so še tisti drugi, ki imajo obraze kot grimase. Ne smemo jih gledati. Delajo samo tisto, kar hočejo. Drugi, tisti bolj prijazni, izgledajo tako kot mi, a so zelo vitki. Že od nekdaj so tu, starejši so nam pripovedovali o njih. Ljudje so jih poimenovali bogovi. Njihovih imen ne smemo izgovarjati. Velikemu, ki je zbiral ženske, je ime Enki. Lahko ga kličemo 'veliki En'. Med njimi je tudi ženska, Tiamat, ki jo vsi zelo spoštujejo. Kadar pride, so vsi zelo razburjeni in imajo veliko slavlje. Tudi njenega imena ne smemo izgovarjati."

[Kaj se je zgodilo v hiši, v katero so pošiljali ženske?] "Ženskam so na jezike dali neke kapljice in prišlo je nekaj prijaznih. Zaplodili so jim otroke. Porodi niso bili vedno uspešni in zato so morali vse ponavljati. Mislim, da je bilo nekaj narobe."

[Kaj se je zgodilo z moškimi, ki so jih odpeljali, da jih kaznujejo?] "Vse so stlačili v sobo. Z njimi so tisti z grimasami. Vsi vreščijo in čutim, da je moške strah in da je tem z grimasami všeč, da je ljudi strah.

Nato jim dajo nekaj za jesti in jih pustijo same. Ko si opomorejo, jih spet prestrašijo."

"Kraj, kamor so nas odvedli, je nenavaden. Ta kraj poznam, ker sem bila tam, a danes izgleda čisto drugače. Celotna pokrajina se je spremenila in tudi morje je neke drugje. Pomaknilo se je veliko globlje v pokrajino."

[Komentar: Regresiranka je pred regresijo obiskala dolino Timna v Izraelu in je kraj v regresiji prepoznala. V dolini so se ohranili vhodi v okoli 8000 let stare rudnike bakra. Znano pa je tudi, da je bilo Mrtvo morje nekoč del Sredozemskega morja, a je bilo od njega odrezano zaradi nekega kataklizmičnega dogodka.]

[Tiamat:] "Častijo, občudujejo in obožujejo jo, istočasno pa se je tudi bojijo. Čudovita je. Ne strinja se s tem, kar počnejo tisti z grimasami. Poskuša jih kaznovati in hoče, da zapustijo Zemljo ... Vstopijo v nekaj, kar je videti kot ladja. Del njih mora oditi, veliko pa se jih skriva."

[Od kod so ti ljudje prišli?] "V dimenzijah obstaja razpoka in lahko gredo skozi to razpoko. Tam je njihov svet, ki je drugačen od našega. Obstaja več razpok ali lukenj, ki se pojavijo in izginejo. Včasih se zaprejo, znajo jih nadzorovati in skozi njih potujejo v druge dimenzije. Nekateri pa prihajajo iz vesolja, kjer so še drugi planeti. Eden teh planetov je Nibiru, ki se premika v drugačni orbiti v našem sončnem sis-

temu. Tiamat je prišla s planeta Nibiru. [Antični manuskripti omenjajo vojno in da je bila Tiamat ubita:] "Vojna se še ni začela. Na Zemljo so prišli, ker so imeli težave s svojim planetom. Atmosfera je izginjala, potrebovali so minerale, ki pa so jih na svojem planetu že porabili. Ko so prvič prišli na Zemljo, so tukaj živeli pol ljudje, ki niso mogli dobro govoriti, zato so jih naučili govoriti. In ker je bilo kopanje mineralov pretežko delo zanje, so križali svoje ljudi s prebivalci Zemlje, tako kot to počnemo s križanjem konjev. Od takrat naprej so ljudje morali delati zanje. Sčasoma so se med Velikim in ostalimi, ki so prišli, začeli konflikti. In ko so umrli, jih je veliko ostalo na zemeljski ravni. Niso odšli v svetlobo, nočejo oditi. Strašijo ljudi in se tako hranijo z njihovimi energijami. Niso se inkarnirali, ljudem se energetske vsiljujejo in jih nadzirajo. Več kot jih bo šlo v svetlobo, manj vpliva bodo imeli. Jahve je eden izmed njih, prihaja s planeta Nibiru. Moč dobiva tako, da ga ljudje častijo in on se hrani z njihovimi energijami. Hoče vojno in nasilje, ker to ljudem preprečuje, da bi se vrnili v svetlobo. Veliko pomočnikov ima."

"Trpljenje je vrsta energije, ki jo imajo radi, ker lahko tako ljudem jemljejo energijo. Če človek umre zaradi starosti, a je sicer zdrav, je porabil svojo energijo. In to jim nič ne koristi."

"Po vojni so si tisti, ki so ostali, razdelili Zemljo med seboj. Prišlo je do hudih sprememb, ker se je podrla ravnovesje. Atmosfera se je spremenila. Za kratek čas je Zemljo prekril led, nato je skopnel. Prišlo je do potopa in velikanskega potresa, v katerem sta dve kontinentalni plošči trčili ena ob drugo. Ogromen cunami je v treh valih poplavljal vsa obalna območja na Zemlji. Potem pa se je moralo človeštvo začeti razvijati od začetka. S pomočjo stvarnika in njegovih pomočnikov.

[Po neki napovedi bodo čez nekaj let na Zemljo prišli na pomoč ljudje z ozvezdja Plejad:] "Od vas je odvisno, ali bodo prišli ali ne. Še vedno imate malo premalo ljubezni za to. In če ne boste imeli dovolj ljubezni, ne bodo prišli, potrebovali boste popolnoma nov začetek. Če pa pridejo, vas bodo zaščitili."

Prevod in priredba: Vesna Božič Mauko